

Andragoško Društvo Slovenije

Razvojni projekt
IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH V MOJI OBČINI
Fokusne razprave županov 2014-2015
Poročilo

Nosilka Olga Drofenik

Avtorji: Olga Drofenik, Ida Srebotnik, mag. Peter Beltram, Špela Močilnikar

Financer: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport

Ljubljana, marec 2016

Povzetek

Izobraževanje odraslih je pomembna sestavina nacionalnih in evropskih strateških razvojnih dokumentov. Kako uspešna so posamezna okolja pri zagotavljanju pogojev in ustvarjanju okolja, ki bi odraslim omogočalo vseživljenjsko učenje, pokažejo kazalci, s katerimi EU spremlja uresničevanje nacionalnih in evropske politike.

Ključno vlogo pri razvijanju spodbudnega učnega okolja za vse odrasle imajo lokalne skupnosti. Izobraževanje odraslih ni njihova zakonska obveza (izjema osnovnošolsko izobraževanje odraslih), zato občine temu področju namenjajo različno podporo, ki je v veliki meri odvisna od pogledov županov na pomen izobraževanja odraslih. Prav temu so bile namenjene fokusne razprave - pridobiti mnenja županov ali podžupanov o izbranih temah, oblikovanje priporočil ter predstavitev primerov dobrih in slabih praks. V poročilu so predstavljeni

- stališča županov o pomenu treh vsebinskih dimenzij izobraževanja odraslih: razvijanju socialnega in kulturnega kapitala, zviševanju izobrazbene ravni in izobraževanju za povečevanje zaposljivosti; o tem, kdo je odgovoren za razvijanje posamezne dimenzije; o občinskih ciljih izobraževanja odraslih in izvajalcih dejavnosti, o občinskem letnem programu in organiziranosti na lokalnem in regionalnem nivoju v lokalnem okolju v podporo razvoju izobraževanja odraslih
- predlogi za izboljšanje položaja izobraževanja odraslih v lokalnih okoljih
- zelo dragoceni primeri dobrih praks, ki so rezultat osebne zavzetosti, vere v poslanstvo izobraževanja odraslih ter pripravljenosti županov in nosilcev dejavnosti, da z izobraževanjem odraslih krepijo kakovost življenja in sodelovanje za skupno dobro.
- poučni primeri slabih praks, ki tudi pokažejo na vzroke teh praks in odgovornost zanje.

Izpeljanih je bilo 6 fokusnih razprav, rezultati so objavljeni za vsako razpravo posebej.

Predlogi in primeri praks bodo obravnavani na nacionalnem posvetu s slovenskimi župani.

VSEBINA

I. UVOD

II. NAMEN IN CILJI PROJEKTA

III. IZBRANI KAZALCI SODELUJČIH OBČIN

Vključene občine

Značilnosti sodelujočih občin

IV. UGOTOVITVE IN PREDLOGI IZ ŠESTIH FOKUSNIH RAZPRAV

Prva fokusna razprava

Druga fokusna razprava

Tretja fokusna razprava

Četrta fokusna razprava

Peta fokusna razprava

Šesta fokusna razprava

V. KAKO NAPREJ

VI. PRILOGE

1. Vprašalnik

2. Sodelujoči župani, podžupani, člani občinskih uprav in pooblaščen predstavniki

VII. VIRI

I. UVOD

Znanje, ki ga pridobimo v času šolanja, ne zadostuje več niti za kakovostno opravljanje dela in povečanje zaposlitvenih možnosti, niti za blaginjo in kakovostno življenje v družini ali skupnosti. Zato v Sloveniji in EU postavljajo vseživljenjsko učenje t.j. učenje v vseh starostnih obdobjih (ne le v mladosti), v formalnem izobraževanju (pridobitev izobrazbe) in neformalnem izobraževanju v ospredje vseh razvojnih politik, namenjajo pa mu tudi samostojne strategije¹.

Strateški dokument v Sloveniji predstavlja Resolucija o Nacionalnem programu izobraževanja odraslih v RS za obdobje 2013 -2020 (v nadaljevanju ReNPIO). V njej je parlament določil dolgoročne cilje izobraževanja odraslih in v skladu z njimi tri prednostna področja: splošno neformalno izobraževanje odraslih; izobraževanje za zviševanje izobrazbene ravni ter usposabljanje in izobraževanje za potrebe dela. Opredelitev teh področij in postavljeni 4 skupni cilji zanje zagotavljajo uravnoteženo izobraževanje odraslih za razvoj socialnega, kulturnega in človeškega kapitala¹.

Lokalne skupnosti lahko prispevajo k uresničevanju posameznih ciljev posredno (zviševanje izobrazbene ravni prebivalstva in ravni temeljnih zmožnosti; razvijanje aktivnega državljanstva, povečanje zaposljivosti aktivnega prebivalstva) ali neposredno (izboljšanje možnosti za učenje in vključevanje v izobraževanje; izboljšati splošno izobraženost, socialno vključenost, aktivno udeležbo občanov v razvojne procese lokalnega okolja in v razvijanje kakovosti življenjskega okolja, »prebujanje« spalnih naselij z izobraževalnimi dejavnostmi blizu doma). Ključno vlogo pa imajo pri uresničevanju usmeritev na prvem prednostnem področju: razširitev ponudbe kakovostnih oblik splošnega izobraževanja; programov za trajnostni razvoj, zaščito okolja, aktivnega državljanstva, povečanje digitalne pismenost, spodbujanje medgeneracijskega učenja in sožitja; dvigovanje ravni pismenosti (bralne, matematične), ...

Brez sodelovanja in aktivnega poseganja lokalnih skupnosti v vse procese načrtovanja in uresničevanja nacionalne izobraževalne politike ni mogoče dosegati nacionalnih ciljev, niti ne bo mogoče ustaviti negativnih trendov v izobraževanju odraslih.

Na to, kako pomembna je vloga lokalnih skupnosti, opozarja tudi velik razkorak med izobraževalnimi potrebami in javnimi viri za njihovo zadovoljevanje: med letoma 2010 in 2015 sta ministrstvo za izobraževanje in ministrstvo za delo zmanjšali sredstva, načrtovana v Letnem programu izobraževanje odraslih v RS, iz 56 mio € na 24 mio €, levji delež financiranja IO je Vlada prenesla na evropske vire.

To ima negativne posledice na treh segmentih:

- v zmanjševanju udeležbe odraslih v izobraževanje in nazadovanju Slovenije pri doseganju evropskega kazalnika o vključenosti prebivalcev v vseživljenjsko učenje

¹ Strateški okvir za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju (ET 2020)

Slika 1 Udeležba odraslih, starih od 25-64let, v formalnem in neformalnem izobraževanju

Območje	2010	2014	2015	Indeks
Slovenija	16,2	11,9	11,7	72
EU 28	9,1	10,7	10,6	116

Vir: Eurostat

Slika 2. Rang Slovenije po vključenosti odraslih v neformalno izobraževanje

Starost	2004	2014
25-34	5	13
35-44	5	10
45-54	5	10
55-74	5	6

Vir Eurostat

- v razkoraku med neformalnim izobraževanjem, ki ga narekujejo spremembe na delovnih mestih (človeški kapital) in izobraževanjem, ki ga Nacionalni program IO (pa tudi nacionalni programi na drugih področjih) opredeljuje kot ozaveščanje strokovne in laične javnosti o ključnih razvojnih vprašanjih (razvoj socialnega – socialna vključenost, aktivno državljanstvo in kulturnega kapitala - osebnostna rast, etika, morala). Močno prevladuje vključevanje odraslih v izobraževanje in usposabljanje za potrebe dela – v Sloveniji se razmerje vsa leta giblje okoli 80% v korist izobraževanja za potrebe dela. Pri tem pa je potrebno opozoriti, da je čas, namenjen tovrstnemu izobraževanju in usposabljanju, bistveno krajši kot v državah OECD ali EU21. V Sloveniji se je posameznik izobraževal v programih neformalnega izobraževanja v povprečju 28 ur, v državah EU21 in OECD pa 58 ur (OECD Education at a Glance2, 2011: 373).
- v nizki vključenosti v izobraževanje tistih skupin odraslih, ki so izobraževalno prikrajšani (imajo manj kot 4 letno srednješolsko izobrazbo, nizka motiviranost za izobraževanje, premalo spodbud za povečanje motivacije). Pri nas se je leta 2011 v neformalno izobraževanje vključevalo 10 krat več odraslih z visoko izobrazbo od tistih z osnovno šolo ali manj, na Danskem samo 1,8 krat več, v EU27 le 4,2 krat več (Vir Eurostat, Labour Force Survey).

II NAMEN IN CILJI PROJEKTA

Namen

Izobraževanje odraslih je tema, ki si zasluži bolj vidno mesto v občinskih proračunih in načrtih za prihodnji razvoj skupnosti. Občine temu vprašanju posvečajo različno pozornost, ene manj, druge bolj, kar je v veliki meri odvisno od pogledov županov na pomen izobraževanja odraslih. Zato smo se v Andragoškem društvu odločili organizirati fokusne razprave z izbranimi slovenskimi župani, da bi »iz prve roke«, izvedeli, kakšna je podpora izobraževanju odraslih, kaj mislijo župani o vprašanih izobraževanja odraslih in koliko pozornosti in načrtov namenjajo delodajalcem in institucijami, ki so organizirane v lokalnem okolju za izvajanje izobraževanja odraslih.

2 Pri izračunu so izključeni odrasli, ki so se udeležili krajših oblik (seminarji, predavanja, delavnice) izobraževanja

Tema je še posebej pomembna zdaj, ko se na državni ravni ponovno odpirajo vprašanja sofinanciranja, organiziranosti in priprave javne mreže organizacij za izobraževanje odraslih in poteka prenova Zakona o izobraževanju odraslih.

Namen razprave je bil pridobiti osebna mnenja županov ali podžupanov o temah, ki so bile predmet razprave in na tej podlagi oblikovati priporočila za vladne resorje, ki so odgovorni za uresničevanje ReNPIO, organizirati razpravo o predlogih v izbranih resorjih in strokovnih krogih.

Cilji

Predstavitev ugotovitev, priporočil, primerov dobrih in slabih praks ter odzivov resorjev in strokovne javnosti na nacionalnem posvetu županov. Posebno pozornost namenjamo promociji primerov dobrih praks, ki so jih predstavljali župani v fokusnih razpravah.

Izbrali smo metodo fokusnih razprav, po kateri vsi vabljeni odgovarjajo na ista vprašanja, ki jih dobijo nekaj dni pred srečanjem (vprašanja v prilogi 1).

Na posamezno fokusno skupino smo povabili največ 5 županov, izpeljali smo 6 fokusnih razprav v obdobju november 2014- september 2015.

Razprave smo snemali, zapise razprav poslali v avtorizacijo, na podlagi avtoriziranih razprav pa je projektna skupina oblikovala ugotovitve, predloge in primere dobrih/slabih praks.

III IZBANI KAZALCI SODELUJOČIH OBČIN

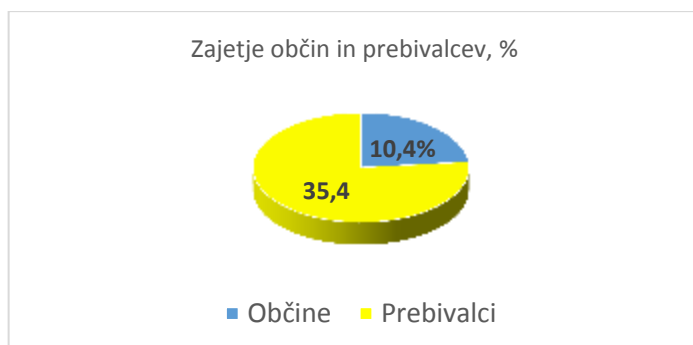
Vključenost občin

(seznam sodelujočih občin v prilogi 2)

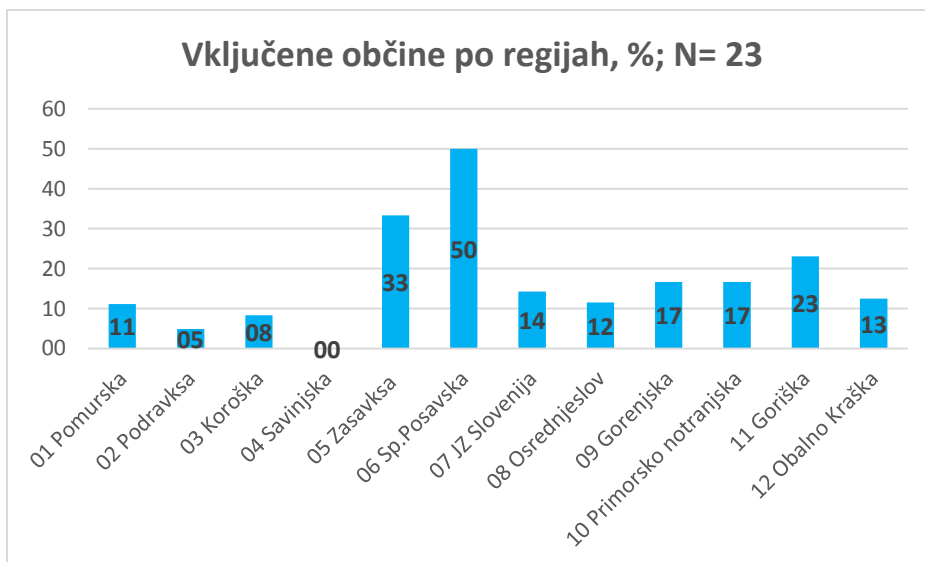
Načrtovali smo, da bomo v razprave povabili 10% slovenskih občin po naslednjih kriterijih

- pokritje vseh statističnih regij
- vključitev občin, ki imajo LU
- vključitev občin, v katerih ni LU
- velikost občine

V skladu s ciljem projekta smo v fokusnih razpravah dobili stališča o položaju izobraževanja odraslih v 23 občinah, s čimer smo zajeli 11% slovenskih občin, v katerih živi 35% prebivalcev.

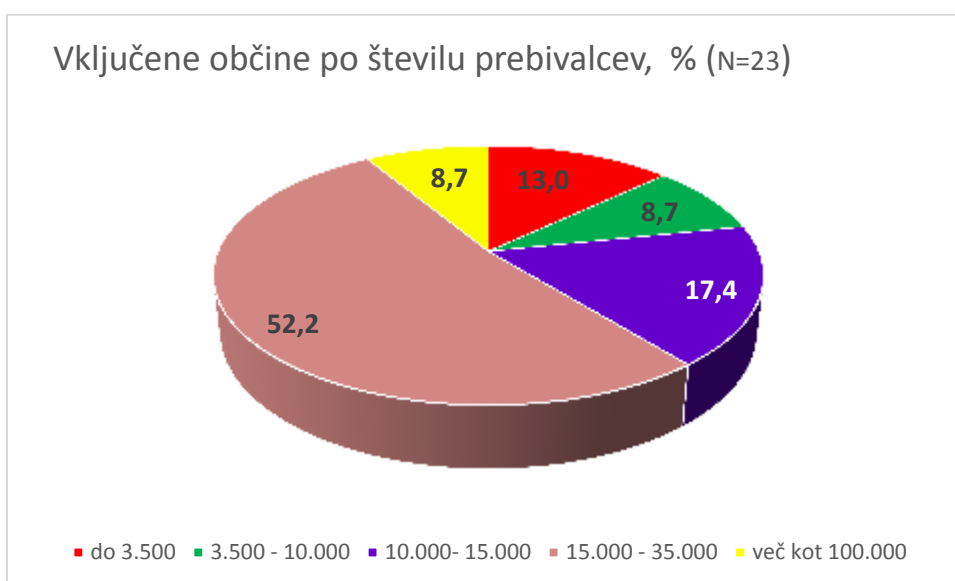

Pokrili smo vse regije, z izjemo Savinjske.

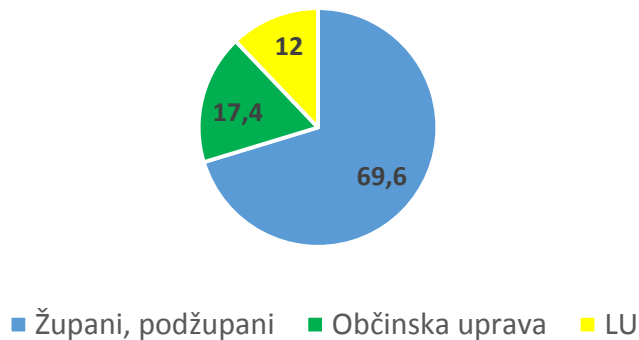
V projektu predstavljajo občine, v katerih so sedeži Ljudskih univerz 70% vseh vključenih občin.

Zajetje občin po številu prebivalcem pokaže, da prevladujejo občine, ki imajo od 15.000 do 35.000 prebivalcev (52%)

Visok odziv županov in podžupanov (seznam sodelujočih v prilogi 2) na povabilo na fokusno razpravo je pokazal, da dajejo župani izobraževanju odraslih v teh lokalnih okoljih pomembno politično podporo in si tudi na prizadevajo, da kljub neurejeni zakonodaji in omejenim finančnim možnostim skrbijo ne le za ohranjanje doseženega v izobraževanju odraslih ampak tudi v nadaljnji razvoj področja.

Udeležba županov, podžupanov in drugih predstavnikov v fokusnih razpravah, v % (N=23)

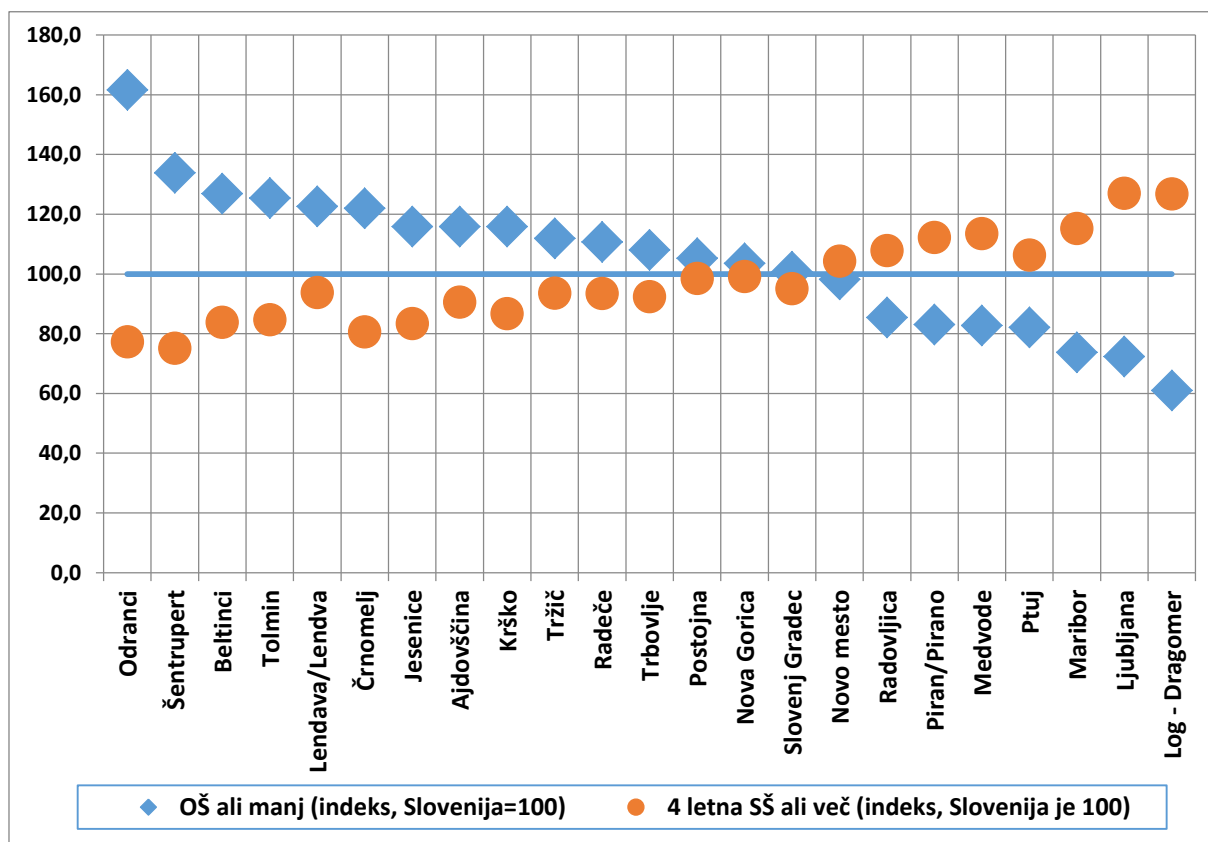

Značilnosti in okoliščine, ki opredeljujejo potrebe po izobraževanju odraslih in možnosti njihovega zadovoljevanja (Peter Beltram)

Lokalne skupnosti v veljavni zakonodaji in predpisih niso obvezane oblikovati in uresničevati svojih lastnih programov na področju izobraževanja odraslih, čeprav se tudi programi, opredeljeni na nacionalni ravni, v veliki meri uresničujejo v okvirih delovanja ljudskih univerz, katerih ustanoviteljice so lokalne skupnosti in v nevladnih organizacijah, ki opravljajo pomembno poslanstvo na področju izobraževanja odraslih v občinah. Kljub temu vse sodelujoče občine vlagajo v zadovoljevanje izobraževalnih potreb odraslih, neposredno finančno podpirajo organizacije na svojem območju, tako tiste, ki izvajajo »državne« izobraževalne programe, določene v Resoluciji o nacionalnem programu izobraževanja odraslih 2013-2020 kot in tiste, ki razvijajo in izvajajo izobraževanje, ki je v občini prepoznano kot ključno za preseganje stisk občanov (osamljenost, brezposelnosti), krepitev aktivnega državljanstva) kot tistih, ki lahko posredno vplivajo na večjo zaposljivost in motiviranost odraslih za vključevanje v izobraževanje.

V nadaljevanju predstavljamo nekaj značilnosti prebivalcev v izbranih občinah in povezavo z njihovimi izobraževalnimi potrebami.

Slika 1: DELEŽ ODRASLIH PREBIVALCEV PO IZOBRAZBI, V IZBRANIH OBČINAH

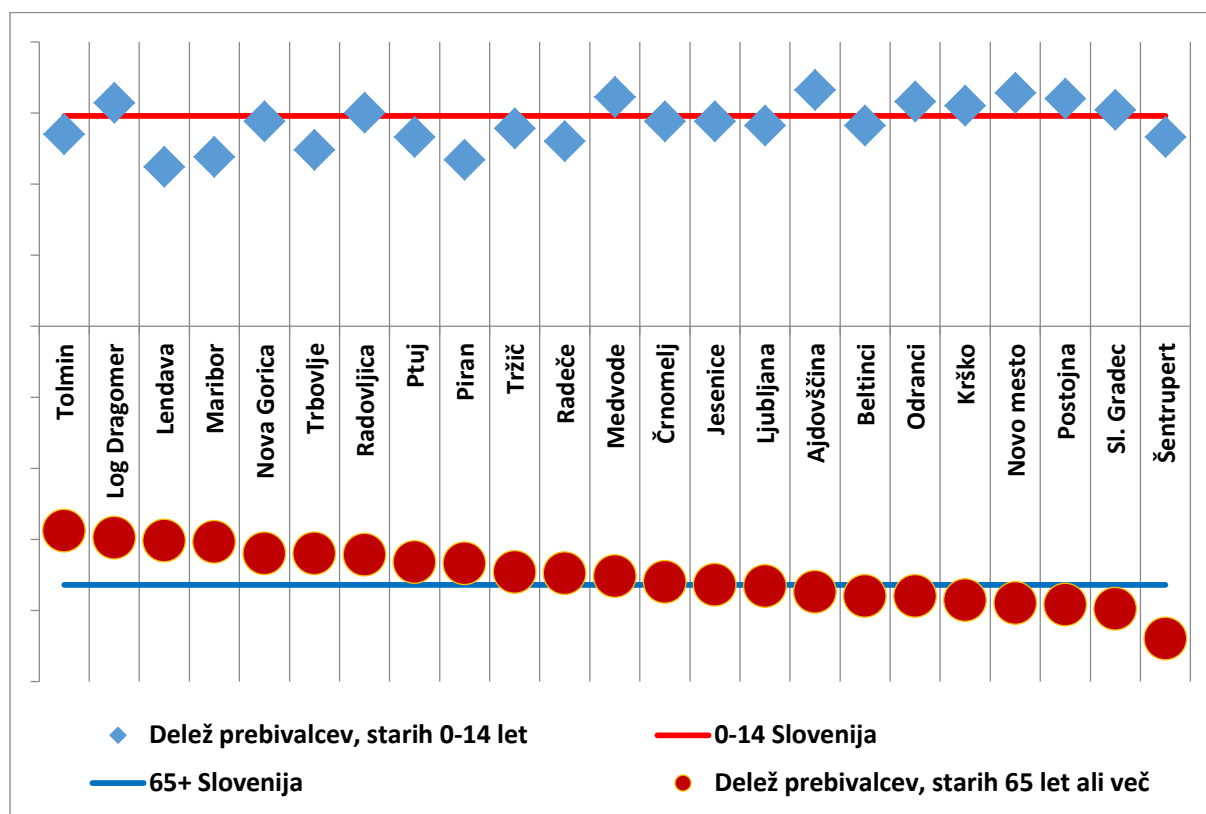
Vir: SI-STAT, preračuni P. Beltram, 2016

Na *Sliki 1* je prikazana izobraženost prebivalcev v izbranih občinah. Izbrali smo dva kazalca, in sicer delež tistih z dokončano samo osnovno šolo ali manj in delež tistih, ki imajo dokončano najmanj štiriletno srednjo šolo. Obe kategoriji smo primerjali s slovenskim povprečjem, občine pa smo razvrstili glede na kazalec, ki prikazuje manj izobražene, od Odrancev, kjer je delež skromno izobraženih prebivalcev daleč najvišji, do občine Log-Dragomer, kjer je slabo izobraženih občanov občutno manj. Pričakovan in razumljiv je tudi podatek, da je delež bolj izobraženih obratno sorazmeren opisanemu.

Izbira ravno teh dveh kazalcev izobraženosti je utemeljena z dvema ugotovitvama, ki ju potrjujejo različne študije: prebivalci, katerih izobrazba se konča pri dokončani osnovni šoli imajo s stališča izobraževanja odraslih dve značilnosti: po eni strani bi nadaljnje izobraževanje in učenje najbolj potrebovali, po drugi strani pa se tega sami ne zavedajo v tolikšni meri, da bi si priložnosti za vključitev v programe sami poiskali. Značilnost prebivalcev, ki so dokončali najmanj štiriletno srednjo šolo je pa ravno obratna – svojih mankov v znanju se zavedajo in obenem si znajo tudi sami poiskati možnosti, da jih zapolnijo.

Druga značilnost prebivalstva, ki odločilno vpliva na potrebe po izobraževanju odraslih, je njihova povprečna starost, oziroma delež starejših. Zato smo na *Sliki 2* prikazali zopet dva kazalca: delež starejših od 65 let in delež mlajših od 14 let. Tudi v tem primeru smo vrednosti primerjali s slovenskim povprečjem, občine pa smo razporedili glede na delež starejših.

Slika 2: DELEŽ STAREJŠIH IN MLAJŠIH PREBIVALCEV, V IZBRANIH OBČINAH

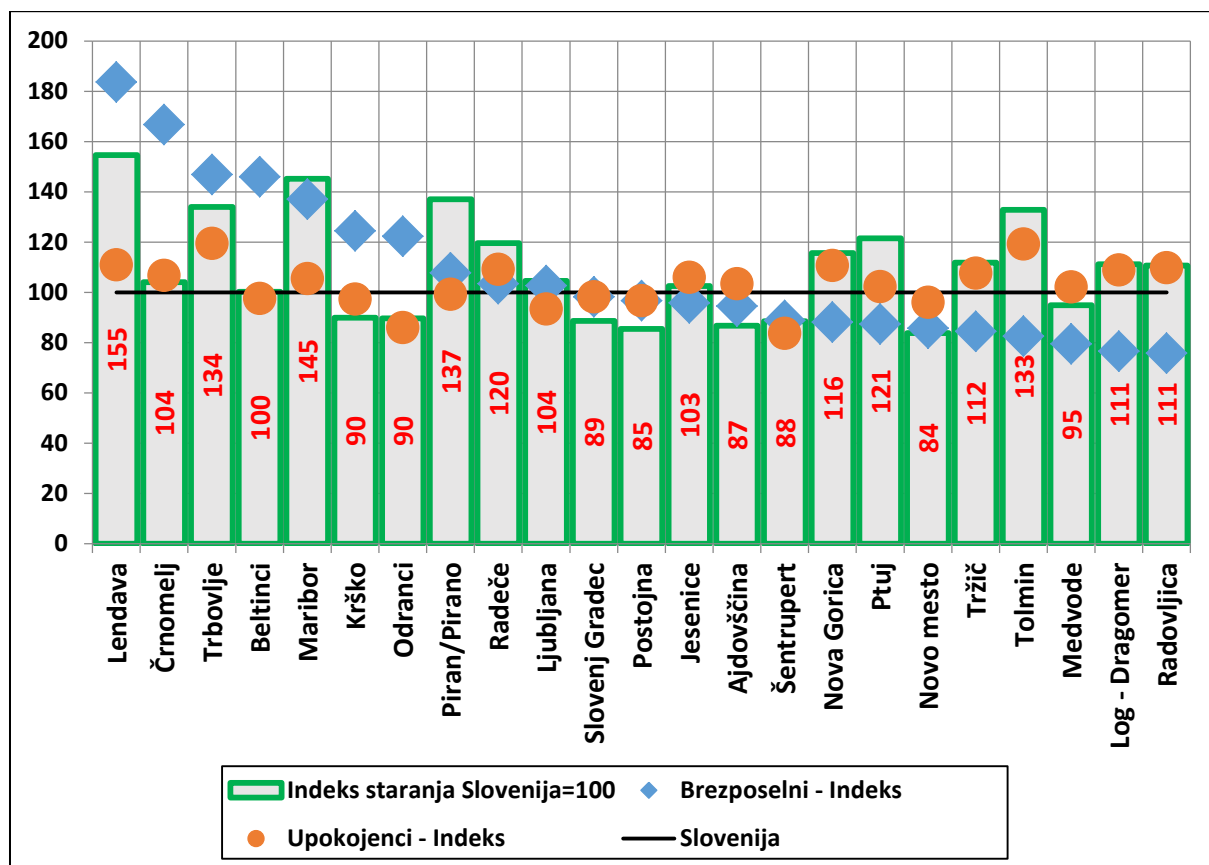

Vir: SI-STAT, preračuni P. Beltram, 2016

Oba kazalca sta sicer tudi tukaj v grobem obratno sorazmerna (večji kot je delež starejših, manjši je delež otrok). Smiselno pa je podatke iz slik 1 in 2 med seboj povezati. Namreč, če pogledamo primera dveh občin, mestne občine Maribor in majhne občine Log-Dragomer, lahko razberemo, da imata obe občini sorazmerno velik delež višje izobraženih, majhen delež manj izobraženih in visok delež starejših od 65 let. Kombinacija teh podatkov obeta pestro in bogato dogajanje na področju izobraževanja odraslih, saj so starejši, bolj izobraženi na tem področju najbolj aktivni med vsemi kategorijami prebivalcev. V teh primerih lahko pristojni odločevalci na ravni občine pričakujejo veliko pobud in predlogov za organiziranje različnih oblik učenja in izobraževanja. Na drugi strani pa pomeni visok delež starejših, slabo izobraženih (primera Lendava ali Tolmin) velik izziv za organizatorje izobraževanja na občinskih ravneh, saj bodo le-ti dolžni načrtno ponujati možnosti izobraževanja svojim prebivalcem, ki taki priložnosti ne bodo sami iskali.

Zelo pomembno vlogo pri opredeljevanju potreb po izobraževanju odraslih na lokalnih ravneh, igra tudi stopnja aktivnosti, ali boljše neaktivnosti, in sicer delež brezposelnih na eni, in delež upokojevcv na drugi strani. Na *Sliki 3* smo tema dvema kazalcema dodali še indeks staranja prebivalcev. Vse podatke smo primerjali s Slovenijo. Občine smo razvrstili glede na stopnjo brezposelnosti.

Slika 3: DELEŽ NEAKTIVNIH ODRASLIH PREBIVALCEV, V IZBRANIH OBČINAH

Vir: SI-STAT, preračuni P. Beltram, 2016

(Povezava med vsemi tremi slikami je lepo razvidna na primeru Tolmina: slaba izobraženost, veliko starejših, visok delež upokojevcv in nizka stopnja brezposelnosti.) Delež brezposelnih je precej podoben v vseh obravnavanih občinah. Trbovlje in Tolmin nekoliko odstopata navzgor, pri vseh ostalih občinah pa je delež precej blizu slovenskemu (sicer zelo visokemu) povprečju.

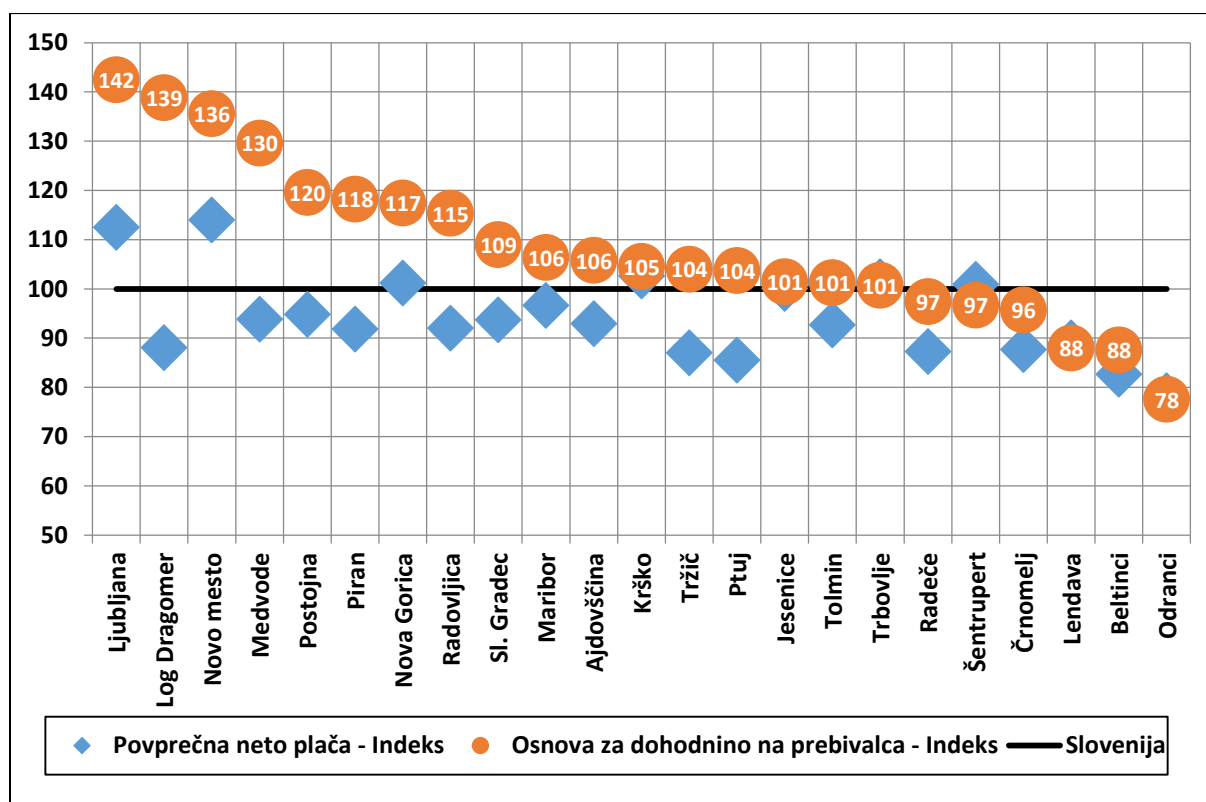
Glede deleža brezposelnih pa so razlike bistveno večje: od prve, Lendave pa vse do Maribora je stopnja visoko nad povprečjem, Log-Dragomer, Medvode in Tolmin pa imajo delež brezposelnih nekoliko pod slovenskim povprečjem. (Mestna občina Ljubljana je pri vseh prikazanih kazalcih blizu povprečja, kar je razumljivo, saj njen visok delež prebivalstva povprečno vrednost določno opredeljuje). Delež brezposelnih je pri načrtovanju izobraževalnih aktivnosti zelo pomemben, saj si brezposelni, z vključevanjem v programe usposabljanja, povečujejo svoje možnosti za zaposlitev. Je

pa s stališča lokalnih izobraževalnih pobud področje usposabljanja za potrebe dela nekoliko manj relevantno, saj so ti programi praviloma organizirani in financirani na nacionalni ravni. Seveda pa je razumljivo, da se ponudba programov, ki jih ponujajo ljudske univerze, katerih ustanoviteljice so občine, prilagajajo tudi tovrstnim lokalnim značilnostim.

Stolpec, ki prikazuje indeks staranja prebivalcev v posamezni občini, je ilustrativen zato, ker lahko odstopanja, od tudi sicer visokega slovenskega povprečja, pojasnimo z odseljevanjem aktivnega prebivalstva. Tako visoka odstopanja, kot jih razberemo v primerih Lendave, Trbovelj, Maribora, Pirana in Tolmina, še dodatno povečujejo potrebo po zelo aktivni vlogi lokalnih skupnosti pri načrtovanju in podpori izobraževanju odraslih, saj prebivalci v teh občinah v še večji meri potrebujejo izobraževanje, čeprav se teh potreb, kot smo že omenili, sami ne zavedajo v tolikšni meri, da bi si priložnosti sami poiskali.

Na zadnji, *Sliki 4*, prikazujemo občine, razporejene glede na njihovo materialno osnovo. Razporedili smo jih glede na višino osnove za dohodnino na prebivalca posamezne občine, dodali pa smo še podatek o povprečni neto plači – oboje v primerjavi s slovenskim povprečjem. Zanimiva je diskrepanca med osnovo za dohodnino in povprečno plačo, ki jo lahko opazimo v nekaterih primerih (Log-Dragomer, Medvode), kjer so občani v veliki meri zaposleni izven občine bivališča. V vsakem primeru pa lahko ugotovimo, da je revež pač revež.

Slika 4: »BOGATOST« OBČIN

Vir: SI-STAT, preračuni P. Beltram, 2016

Iz predstavljenih podatkov je slikovito razvidno, da se izbrane občine, tako glede potreb po izobraževanju odraslih, kot glede možnosti za njihovo zadovoljevanje, med seboj zelo razlikujejo. Bistvena razlika je v tem, da imajo tiste občine, ki imajo, glede na značilnosti svojih prebivalcev (izobraženost, brezposelnost), največje potrebe po izobraževanju, za njegovo organiziranje in izvajanje najmanj materialnih pogojev, za bogatejše pa velja obratno. Sicer je treba pri tem omeniti, da je skrb za ranljive ciljne skupine (slabo izobraženi, brezposelni) prvenstveno naloga države in ne lokalnih skupnosti, vendar bi bilo v vsakem primeru zaželeno, da bi lokalne skupnosti, v okviru svojih zmožnosti, načrtovale sebi primerno ukrojene oblike izobraževanja, namenjenega odraslim in pri tem upoštevale tudi take značilnosti svojih občanov, ki smo jih predstavili.

IV . UGOTOVITVE, PREDLOGI IN PRIMERI DOBRIH/SLABIH PRAKS

Ugotovitve, predlogi in primeri praks po fokusnih skupinah

1. fokusna razprava (vstavi povezave na spletno stran, in daj ikone tudi sem)
2. fokusna razprava
3. fokusna razprava
4. fokusna razprava
5. fokusna razprava – čakamo na avtorizacijo
6. fokusna razprava – čakamo na avtorizacijo

V . KAKO NAPREJ

V letu 2016 načrtujemo obravnavo ugotovitev, predlogov in primerov dobrih/slabih praks

- **v pogovoru z ministrico za izobraževanje (predlog županov)**
- **v skupnosti vseh treh slovenskih občin**
- **na nacionalnem posvetu z župani (predlog županov) in**
- **v državnem svetu (predlog županov)**

Če bomo dobili za organizacijo nacionalnega posvet zadostna sredstva, bomo povzetke objavili v tiskani in elektronski verziji.

VI PRILOGE

Priloga 1

Vprašanja , na katera so odgovarjali vsi župani

I. Tematski sklop

V njem so 4 vprašanja, ki pokrivajo vsebinske dimenzije izobraževanja

1. **Vprašanje:** Kako ocenjujete pomen in poslanstvo neformalnega izobraževanja odraslih za razvoj socialnega in kulturnega kapitala, izobraževanja za večjo zaposljivosti in izobraževanja za zviševanje izobrazbene ravni?
2. **Vprašanje:** Kje vidite svojo vlogo in kdo je prvenstveno odgovoren za izobraževanje odraslih za razvijanje socialnega in kulturnega kapitala, kdo za izobraževanje za večjo zaposljivost in kdo za izobraževanje za zviševanje izobrazbene ravni?
3. **Vprašanje** Katere kratkoročne in dolgoročne cilje razvoja IO v občini ste ali bi želeli postaviti
4. **Vprašanje:** Katere organizacije so ali bi lahko, po vašem mnenju, največ prispevale k uresničevanju ciljev IO (ocenite od 1-4): LU, šole – javne ali zasebne, razvojne agencije –javne ali zasebne, nevladne organizacije, drugo-kaj

II. Tematski sklop

Zakon o izobraževanju določa, da občine lahko sprejmejo letni program izobraževanja odrasli (v nadaljevanju LPIO) .

5. **Vprašanje :** Ali bi bili pripravljene sprejeti LPIO –občinski ali medobčinski, v sodelovanju z drugimi občinami

III. Tematski sklop

IO je v večini občin umeščeno v tim odbor za družbene ali negospodarske dejavnosti, ali v svet za izobraževanje, kulturo in šport in podobno.

6. **Vprašanje:** Ali ste pripravljene vpeljati nove oblike organiziranosti za področje IO
 - a) medobčinski (regionalni) svet za razvoj IO,
 - b) lokalni odbor za IO in
 - c) drugo (npr. posvetovalno telo župana za razvoj IO).
7. **Vprašanje** Ali bi potrebovali strokovno podporo za
 - a) spodbujanje razvoja IO in sprejem LPIO,
 - b) za delo občinskega/medobčinskega odbora za I,;
 - c) ni potrebe, imamo lastne strokovnjake.
8. **Želite povedati še kaj, pa vas nismo vprašali?**

Priloga 2 Sodelujoči župani, podžupani, člani občinskih uprav in drugi

1. fokusna razprava dne 18.11. 2014
MILAN KERMAN, župan Beltincev
NEJC SMOLE, župan Medvod,
Lidija Konečnik Mrevljak, svetnica v občinskem svetu, Sl. Gradec
JASNA Gabrič, županja Trbovelj (poslala pisne odgovore) in
UROŠ BREŽAN, župan Tolmina (poslal pisne odgovore)
2. fokusna razprava dne 12. maja 2015:
MOJCA ČEMAS STJEPANOVIČ, županja Črnomlja in SLAVICA NOVAK JANŽEKOVIČ, občinska
uprava Črnomelj
Marinka Saksida, občinska uprava mestne občine Nova Gorica
IVAN MARKOJA, župan Beltincev
3. fokusna razprava dne 22. maja 2015
VERA PINTAR, podžupanja Jesenic
FERENC HORVÁTH, podžupan Lendave in
MIRAN STANOVNIK, župan Log-Dragomera
4. fokusna razprava dne 4. junija 2015
JELKA ČRNIVEC, podžupanja Maribora
TADEJ BEOČANIN, župan Ajdovščine
RUPERT GOLE, župan Šentruperta
Mojca Volk, direktorica LU Ptuj v imenu župana Mestne občine Ptuj Mirana Senčarja
Robert Pavšič, Zavod znanje Postojna po pooblastilu župana občine g. Igorja Marentiča (pisni
odgovori)
5. fokusna razprava dne 16.9. 2015
CIRIL GLOBOČNIK, župan Radovljice in Mateja Rozman Amon, direktorica LU
ANA SOMRAK, podžupanja občine Krško in Nataša Kršak, direktorica LU Krško
Bojan Hajdinjak, direktor LU Cene Štupar, po pooblastilu g. Zorana Jankoviča, mestna
občina Ljubljana
6. fokusna razprava dne 17.9.2016
Vida Čadonič – Špelič, direktorica občinske uprave, Novo mesto,
Đeni Rožec, svetovalka v občini Piran
TOMAŽ REŽUN, župan Radeč
BORUT SAJOVIC, župan Tržiča

VII VIRI

Eurostat

Koeficienti razvitosti občin, Ministrstvo za finance, 2016

OECD Education at a Glance, 2011

Resolucija o nacionalnem programu izobraževanja odraslih 2013-2020

Strateški okvir za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju (ET 2020)